

21 ΜΑΪΟΥ 2021

† Κωνσταντίνου (†337) και Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων και ἰσαποστόλων.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οἰς ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-θ

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, και τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, και ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λουκα
θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν δο
νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μνη
μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με
ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με
γα ε ε ε λε ος

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πασαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα σοι Δ

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

T ς ζαυ ρσ σθ τον τυ πονεν ς ρα νω θε ε α α σα
 με νος και ως ο Παυ λος την κλη σιν εκ εξ αν θρω
 πων δε ε ξα με νος ο εν βα σι λευ σιν α
 πο στο λος σθ Κυ ρι ε βα σι λευ ς σαν πο λιν τη χει
 ρι σθ πα α ρε θε το ην πε ρι σω ζε δι α
 παν τος εν ει ρη η νη πρε σβει αις της Θε ο το κσ μο
 νε φι ι λαν θρω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι θ

T αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
 μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
 τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
 Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
 κρ αυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

τω κο σμωτο με γα ε ε ε λε ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

N ε ος γε ε γο νας Δαυ ιδ τοις τρο ποις γε ρας
α α νω θεν εισ δε δεγ με νος της βα σι λει ας
τη κο ρυ φη η σθ το ο ε λαι αι ον σε γαρ τω Πνευ
μα τι ε ε χρι σεν εν δο ξε ο υ πε ρθ σι ος
Λο ο γος και Κυ ρι ι ος ο θεν ε λα βες και σκηπτρον σο φε
βα σι λει ον αι τσ μενος η μιν το με γα ε
ε λε ε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι - θ

T α μν ρα θερ μως τω τα φω προ σκο μι ι ζσ
σαι γυ ναι κες Σω τηρ Α γγε λσ τη λαμ προ τη τι
ψυ χας η γαλ λον το και Θε ον σε των ο λων ε κη η

ρουτ τον και μαθηταις εβοων οντως ανεστηεκ
τα φ8 η παντωνζω η

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος Δι-θ.

Ελκομενος επι Σταυρου Ποιητης τ8 η λι
8 8 και κτισεως σεως αστεραφαινον εξ
8 ρα ν8 διαστερων εφειλκυσατω ω και κρατος
πρωτοςτο βασιλειον επεθηκε διοσεανευ
φημ8 μενΚωνσταντινε βασιλευσε βεστατε συν
Ελενημητριι τηθεοοφροο νιι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εὐσπαγνίας ὑπάρχουσα. Ἦχος Δι-θ.

Προς το μνημα σ8 σωτερ αι σε πται μυρο φο ροι
ελθ8 8σαι τον δε σπο την αλειψασθαιμυροις ως
βρο τον σεκατηπειειγοντο αγγελος δε αυταις χα
ραν εμη η νυ σεν ανεστηο Κυριος δι
ο κη ρυξατε απο στολοις την εκταφ8 οντως

φοικτην τϑ τϑ ε ξα να α α στασιν Δ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Η ευ ση μοσ μνη μη σϑ ε πι φα νει σα η μιν ς αυ

γα ζει τα πε ρα τα θε ο γνω σι ας φω τι Δ

Κωνστα ντι νε θε ο πνευστε ς συ γαρ εν βα σι λευ σιν ευ

σε βως α νε δειχθης Δ νο μος ε πϑ ρα νι ϑ Βα

σι λε ως τη ρη σας ς δι ο ταις ι κε σι αις ταις

σαι Δ ρυ σαι η μας πειρα σμων ς

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι-Θ

Τ α μ ρ α Σω τη ρ γυ ναι κες προ σκο μι ι ζϑ

σαι Δ ε ζη τῶν σπϑ δη μ ρι σαι σε φι λαν θρω πε ς

εκ τϑ τα φϑ δε Α γγε λος προς αυ τας ε βο ο

α Δ ε γη γερ ται ο ζω ο δο της και Κυ ρι ος Δ

πα τη σας τον Α δην και τον θα α α να τον Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε^{Ββ} κ νε ο τη το ο ο ος μϝ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^θ ^χ αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η ρ μϝ ϝ ^θ ^χ

Ο^{Δι} ι μι σϝ ϝν τεϝ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι
 ι ι ϝ ϝ ^θ ^χ ωϝ χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος
 γαρ ^Μ ^π ^ρ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Ββ} ^ζ ^ν ε ε σε ε ε σθε ε
 ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^θ ^χ

Δ^{Ββ} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
 ω Πνε ευ μα α τι ι ^θ ^χ

Α^{Ββ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^θ ^χ και κα α θα αρ σει ^Δ ^ζ ^ν
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ ^ζ ^ν

τη η Τρι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος Βου Ψαλμὸς πη' (88).

Υ ψω σα ε κλεκτον εκ τσ λα ς μ ευ

ρον Δα βιδ τον δε λο ον μ εν ε λαι ω α γι ω ω

μ ε χρισα Αυ τον

Στίχ. α'. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ, και ο βρα

χι ων μ κα τι σχυ σει αυ τον

υ ψω σα ε κλεκτονεκ τϑ λα ϑ μϑ Δ εϑ
 ρον Δα βιδ τον δϑ λο ον μϑ Δ εν ε λαι ω α γι ω ω
 μϑ ϑ ε χρισα Αυ το ον ϑ

Στίχ. β'. Καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ

ϑ και τϑς μι σϑντας αυ τον τρο πω σομαι ϑ
 ψω σα ε κλε κτο ον εκ τϑ λα ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ μϑ ϑ ευ ρον Δα βιδ τον δϑ λο ον μϑ Δ εν ε
 λαι ω α γι ω ω μϑ ϑ ε χρισα Αυ το ο ο ο ον ϑ

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ϑ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ϑ πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον Δ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου τῆς ἐορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις των θεοσ τε επτων πρεσβειαις ελεημονε

ξαι ψον τα πληθων των εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

ων Αμην Ταις της θεοτο οκσ πρεσβειαις ελε

ημονε ξαι ψον τα πληθων των εμων εγκλημα

των

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Βύζαντος.

Ἦχος Δι-Θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο μη

μα α μη

Τε υ σε βης Κων στα ντι νη η η μνη η η μη ως

μυ ρον εκ κε νη με ε νον ση με ε ε ε ρον α νε ε ε

τειει ει ει λε Χρι στο ον γα α αρ πο θη η σας

ει δω ω λων κα α α τε φρο ο νη η η η σε να

ον ε γει ρας ε πι γης τω σταυρω θε ντι ι δι η η μας

εν ς ρα νοις δε ε α πε ε ε λα α α α βε

τον της ελ πι ι δο ος στε ε ε φα α α α

νο ο ο ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῆς προλαβούσης Κυριακῆς καὶ τῶν ἁγίων.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχὴ· Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραινέσθω Σιών, ἀγαλλιάσθω καὶ ὁ οὐρανός· ἐξανέστη Χριστός, νεκροὺς ἐγείρας ὑμνολογοῦντας· Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅθονιοις εἰλήσας, Ἰωσήφ τὸ σῶμά σου Χριστέ, ἐν μνημείῳ τῷ καινῷ, κατέθετό σε τὴν σωτηρίαν· νεκροὺς δὲ ὡς Θεὸς ἐξανέστησας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ Γυναῖκες εἶδον τὸν Χριστόν, καὶ τοῖς θείοις Μαθηταῖς, ἐβρόν· Ὅντως Χριστὸς ἀνέστη· δεῦτε σὺν ἡμῖν ἀνυμνεῖτε αὐτόν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἰκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἑραστής, μάκαρ Κωνσταντῖνε βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοίᾳ, καθαρωτάτη πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Δόξα.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῷ, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα.

Τῶν Μυροφόρων. Ῥοδὴ γ΄.

Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Στειωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με,

γεωργέ τῶν καλῶν, φυτουργέ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀναστάσιος σου Χριστέ, συνετρίβησαν μοχλοί, καὶ πύλαι Ἄδου, καὶ θανάτου τὰ δεσμά, διελύθησαν εὐθύς, φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοδόχε Ἰωσήφ, δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, Ἀνέστη κράζων, Ἰησοῦς ὁ λυτρωτής, ὁ ἐγείρας τὸν Ἀδάμ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραινέσθω σὺν ἡμῖν, Μαθητῶν ἡ δωδεκάς, σὺν Μυροφόροις γυναιξί, καὶ Ἰωσήφ, καὶ τοῖς ἄλλοις Μαθηταῖς, καὶ Μαθητρίαις Χριστοῦ.

Τῶν Ἀγίων. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας· ὅθεν τῷ καλοῦντι θεόφρον, ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστήρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ πάνσεμνε, ἄπασαν θεμένη ἐλπίδα, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν ὁ ὑπεράγαθος.

Δόξα.

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρράαγες τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα, Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφάνέρωσας θείῳ, φλεγομένη ἔρωτι θεομακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι· ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Κάθισμα τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἄστρον μανθάνων τὴν καλλονήν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας. Κωνσταντίνε πανσέβαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Κάθισμα τῆς ἐορτῆς.**

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· καινὴν γὰρ ἐορτὴν σὺν αὐταῖς ἐορτάζουσιν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι· Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν ἰσαποστόλων.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντίνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἐλένη, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνη ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, * σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντίνον πιστοί, σὺν τῇ μητρὶ τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριο πάθος ἐξηκολούθησε· καὶ πάντας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν· καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὄπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, * σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἀγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἐλένης (†327).

Στίχ. Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,
Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.

Εὐνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτη Κωνσταντίνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Πολυεύκτου, Βικτωρίνου καὶ Δονάτου, τῶν ἐν Καισαρεία τῆς Καππαδοκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεκούνδου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Ἀλεξανδρεία ἀθλησάντων. (†356)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀδελφίου, ἐπισκόπου Ὀνούφιδος ἐν Αἰγύπτῳ. (~†362)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βόρου, ἀσκητοῦ ἐν Παλαιστίνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χριστοφόρου, πατριάρχου Ἀντιοχείας. (†967)

Στίχ. Φέρων καὶ μόνον Χριστὸν ὁ Χριστοφόρος,

Ὑπὲρ Αὐτοῦ ἤθλησε τομῆ τῆς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου, Πολίου καὶ Εὐτυχίου τῶν διακόνων ἐν Καισαρεία τῆς Μαυριτανίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαλεντίου ἐπισκόπου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριῶν παίδων ἀθλησάντων ἐν Αὐτισσιοδώρῳ (**Autissiodorum, Auxerre**) τῆς Γαλλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεκουνδίνου, τοῦ ἐν Κορδούη τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἀθλήσαντος. (~†306)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὀσπιτίου (**Hospitius**) τοῦ ἐρημίτου, ἐν Νικαία τῆς Γαλλίας ἀσκήσαντος. (†581)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαρρφοΐνου (**Barrfoin, Bairrfhionn, Barrindus**) τοῦ ἐν Κιλλβάρρον (**Killbarron**) τῆς Ἰρλανδίας. (Ὶ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Κολλένου (**Collen**), προστάτου τῆς ὁμωνύμου πόλεως (**Llangollen**) ἐν Οὐαλία. (Ὶ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Ἰσβέργης (**Isberga**), βενεδικτινῆς μοναχῆς ἐν Ἀρία (**Aire, Aria**) τῆς ἐπαρχίας Ἀρτεσιανῆς (**Artois**), ἐν βορείῳ Γαλλία. (†800)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀγεράνου (**Ageranus, Ayran**), μοναχοῦ ἐν Βέζη (**Bèze**) τῆς Γαλλίας, ὑπὸ Σκανδιναυῶν ἐπιδρομῶν (**Viking**) τελειωθέντος. (†888)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοβάλδου (**Theobald, Thibaud**), ἀρχιεπισκόπου Βιέννης (**Vienne**) ἐν Γαλλία. (†1001)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου Γιαροσλάβ, ἡγεμόνος τοῦ Μοῦρομ, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Μιχαῆλ καὶ Θεοδώρου. (†1129)

Στίχ. Ἐν ἁγιασμῷ ζήσαντες Ἠγεμόνες,

Πατὴρ καὶ υἱοί, ἴστανται πρὸ Τριάδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, Κυρίλλου β' (†1262) καὶ Βασιλείου (†1295), ἐπισκόπων Ῥυαζὰν ἐν Ῥωσία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς εὐσεβοῦς πριγκιπίσσης Ἐλένης, αὐταδέλφης τοῦ ἁγίου Στεφάνου, κτίτορος τῆς μονῆς Ντέτσανι,

ἥς τὰ τίμια λείψανα πλουτεῖ ἢ μονὴ αὕτη. (†1350)

Στίχ. Τῇ βασιλίδι Ἑλένη ἢ Ἑλένη,

Στάσα καθορᾶ τὸν Βασιλέα δόξης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ἑλληνοσ, μοναχοῦ ἐν Οὐγκλιτς (**Uglich**) τῆς Ῥωσίας. (†1504)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀγαπητοῦ, ἡγουμένου Μαρκούσεβ Βολογκντᾶ ἐν Ῥωσία. (†1584)

Στίχ. Ὁ Ἀγαπητὸς Θεῶ τε καὶ ἀνθρώποις,

Ἦν ἀγαπητὸς, παρὰ Θεῶ ἐλήφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Νοβοτορζανὶν (**Novotorzanin**) τῆς Ῥωσίας. (15' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύ-ρων Κωνσταντίνου Βρανκοβεάνου (**Brancoveanu**) πρίγκιπος τῆς Βλαχίας, τῶν τεσσάρων υἱῶν αὐτοῦ Κωνσταντίνου, Στεφάνου, Ῥάδου, Ματθαίου, καὶ τοῦ συμβούλου Ἰωάννου (**Ianache Văcărescu**), ὑπὸ τῶν Τούρκων καρατομηθέντων. (†1714)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Παχώμιος, ὁ ἐν τῷ Οὐσάκι τῆς Φιλαδελφίας μαρτυρήσας, ξίφει τελειοῦται. (†1730)

Στίχ. Ποῦ πάχος ἐν σοί, ὦ Παχώμι', εὐρέθη,

Πόνους ξίφει τε λεπτόναντι τὸ βρίθον;

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

ὠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι **Δ** Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα **Δ** εκ γαρ θα
να του προς ζω ην **Δ** και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος **Π** η μα ας δι ι ε βι βα σεν **Δ** ε

πι νι κι ον α α δο ον τας

ᾠδὴ γ'

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

ᾠδὴ δ'

Επι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
στος ως παν το δυ υ να α μος

ᾠδὴ ε'

Ορθι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ'

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εσ της του τα φου

ὠδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θς το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α

 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

 στον εις τους αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τὴν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τὴν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

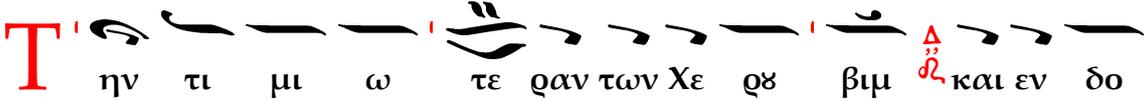

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

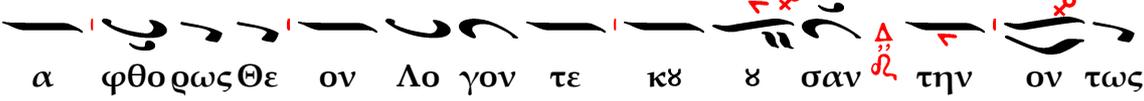
6. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

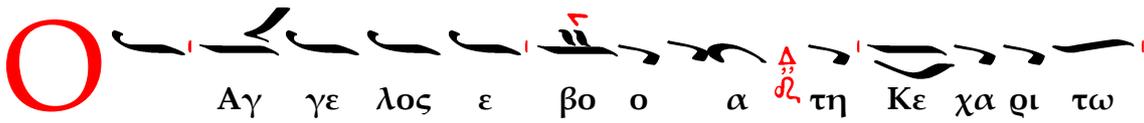
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως

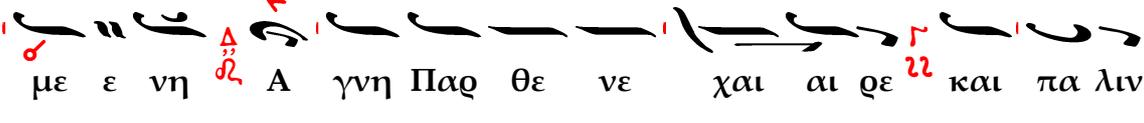
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία

ὠδὴ θ'

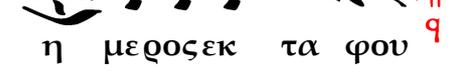
Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

 με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν

 ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη

 η με ρος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ου ου

και ἀργῶς

Ο

 Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ

 ω τι ι ι ι ζα φω τι ι ι ι ζα η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

 α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ υ δε

 ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε

 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

 του ου το ο ο ο ο κρ ρ ρ ρ σρ ρ ρ ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ.

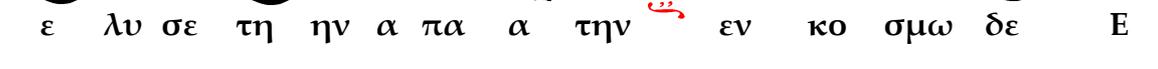
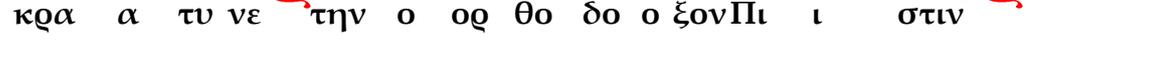

Ο κκ εξ αν θρω πων ει ει λη φε το βα α σι

 λει ει ον κρ α τος αλλ εκ τη ης θει ει ας χα α ρι

 τος Κωνστα α ντι νο ος ο με ε γας συν τη μη τρι ρ

 ρ ρα νο ο θεν ε ξα α στραπτοον δεβλε ε πει Σταυ

 ρρ το θει ον τρο ο παι ον ο θεν τρ τω ω ο

 λε ε σας τρς δυ σμε νει ει εις των ει δω λων

 ε λυ σε τη ην α πα α την εν κο σμω δε Ε

 κρ α τυ νε την ο ορ θο δο ο ξον Πι ι στιν

Καὶ τῶν Μυροφόρων.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Βου Ϟ

Γ υ ναι κες α κς τι ι σθη τε φω νην α γα
α λ λι α α σε ως τυ ραν νον α δη ην πα τη η η
σας φθο ρας ε ξη γει ει ρα κο ο σμον δρα με τε
φι λους ει ει πα τε τοις ε ε μοις ε ευ α γγε ε
λι α βς λο μαι γαρ το πλα α σμα μς χα ραν ε
κει θεν αυ γα α σαι εξ ης προ ηλ θε εν η
λυ υ πη

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα Ϟ Νη Ϟ

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ω ω ν ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
ω ω Θε ε ε ε ω
Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ

γελοι οιοιοι ααα αυτου αι νει ει ει τε
 αυ τον πα ασαι αι δυ να α α μεις α α αυ
 του ου σοι πρεπει υμνοστω ω ω ω θε ε ε ε ω

Τοῦ Μηναίου Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ς

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
 γα λω συ νης αυ τσ

Χαι ροις Κων στα ντι νε παν σο φε ορ θο δο ξι ας

πη γη η πο τι ζσ σα παν το τε τοις γλυ κε σι να μα

σι την υ φη λι ον α πα σαν χαι ροις η

ρι ι ζα εξ ης ε βλα στη σε καρ πος ο

τρε ε φων την Εκ κλη σι ι αν Χρι στσ χαι αι ροις

το καυ χη μα των πε ρα των εν δο ξε Χρι στι α νων

βα σι λε ων πρω τι στε χαι ρε χα ρα α των πι στων

^χ Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγγος ^ε αι νει
 τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα ^ε
X ^{Πα} αι ροις ^{Νη} Κων στα ντι νε παν σο φε ορ θο δο ξι ας
^ε ^{Πα} πη γη ^ε η πο τι ζσα παν το τε ^{Δι} τοις γλυ κε σι να μα
^{Πα} ^Δ σι την υ φη λι ον α πα σαν ^Π χαι ροις η
 ρι ι ζα εξ ης ε βλα στη σε ^Π καρ πος ο
 τρε ε φων την Εκ κλη σι ι αν Χρι στς ^{Νη} χαι αι ροις
^{Πα} το καυ χη μα ^ε των πε ρα των εν δο ξε Χρι στι α νων ^Π
^{Δι} βα σι λε ων πρω τι στε ^{Νη} ^Δ χαι ρε χα ρα α των πι στων ^ν

^χ Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ^ε αι
 νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω ^ε
O ^{Πα} βα σι λε ων της κτι σε ως το ευ πει θες προ
^ε ^{Πα} ο ρων ^ε της καρ δι ας σς παν σο φε ^{Δι} λο γι κως θη ρευ
^{Πα} ^Δ ει σε α λο γι ακρα τς με νον ^Π και κα ταυ

γα α σαστηνσηνδι α νοι αν της ευ σε βει ει
αςταις ε πι γνω σε σι κο ο σμω α νε δει ξε φω
Πα ταυ γη ως η λι ον μαρ μα ρυ γας θει ων α πο πεμ
Νη ποντα πρα ξε ων ε εν δο ο ξε

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λαλαγ μθ πα
σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
Τα τθ Κυ ρι υ δι δαγ μα τα κα θα περ γη ε
κλε κτη δε ξα με νη πα νευ φη με ε να ρετων πρα
Πα ξε ων ευ καρ πι αν ε βλα στη σας τας δι α
νοι οι ας η μων εκ τρε φθ σα τη ε κτι μη η
Νη σει Ε λε νη παν σο φε τη ης πο λι τει ας σθ ο
Πα θεν ε ορ τα ζο μεν πε ρι χα ρως ση με ρον την μνη
Νη μηνσθ πα νη γυ ρι ι ζον τες

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.
Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ο^{Νη} των α να κτων α ναξ και Θε ε ος ο πλου

σι αι αις δω ρε ε αις κα τα κο σμων τους α α

ξι ι ους αυ το ο ος ου ρα α νο ο ο θε εν

ω σπερ Παυ λο ον τον α οι οι οι δι ι ι ι μον

δι α ση μει ει ου του Στα αυ ρου σε Κων σταν

τι νε Ε ε ζω γρη η σεν Εν του τω ω φη η σα

α ας νι ι κα τους ε ε ε χθρου ου ου ους σου

ο ον α να ζη η τη η η σας συν μη τρι ι

θε ο ο ο φρο ο ο ο νι και ευ ρω ων ως

ε ε πο ο ο θεις του ου τους κα τα ακρα α τος

ε τρο ο ο πω ω ω σω συν αυ τη ουν ι

ι κε τε ευ ε υ περ ορ θο δο ξων βα α α σι ι

λε ε ε ων και του φι λο χρι ι ι ι ι στου
 ου στρα α α του και παν των των την μνη μη ην σου
 τε λου ουν των πι ι στως τον μονον φι λα α α αν
 θρω ω ω πον λυ τρω θη ναι πα α α ση
 ης ο ο ορ γης

Και νυν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος 4 Πα φ

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην
M υ ρο φο ροι γυ ναι κες τω τα φω τι ο προ
 ση η ηλ θε ε ε ε τε τι ζη τει τε τον ζω ντα
 ε ε ε εν νε ε ε εκροις α νε στη ο Κυ ρι ι
 ος θαρ σει τε βο α α ο Α α α γγε ε ε
 ε λος

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Δοξα σοι τῷ δειξάντι τὸ φῶς τῶν δούλων σου
ἐν τῇ σκηνῇ σου

καὶ ἐπιγῆς εἰρήνην ἡμῶν ἄνθρωποις εὐδοκίαν

καὶ

Υμνοῦ σου μενελογοῦμεν σε προσκυνούμεν
σε δοξολογοῦμεν σε εὐχαριστοῦμεν σοὶ διὰ

τὴν μεγαλήν σου δόξαν

Κυριε Βασιλευ επουρανιε Θεε εε Πα

τερπαντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης

Ιησου Χριστε και αγιον πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιο

ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αιαιρωντας α

μαρτιας του κοσμου

Προσ δεξαιτην δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

Α μην

Κ α θ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας

κα θα πε ρη λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^{π 9} (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ^{Δ 22} ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^{Δ 22} ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι ^{π 9}

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με ^{Δ 22}

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου ^{π 9}

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^{Δ 22} εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως ^{π 9}

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ^{Δ 22} Α γι ος ο Θε ος ^{Δ 22} Α γι ος

Ι σχυ ρος ^{Δ 22} Α γι ος Α θα νατος ε λε η σον η

μας ^{π 9}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^{Δ 22}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην ^{Δ 22}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Ταῖς μυροφοροῖς Γυναιξί παρατομνη
μαεπιστάς ὁ Ἀγγελοσ εβοοοοοοα
ταμυρατοῖς θνητοῖς ὑπαρχειαρμοοδια
Χριστοσ δεδιαφθορασ εδειχθηαλλοτριοςαλλα
κραυγασατε ανεστηο Κυυριος παρχων
τωκοσμωτομεγαεεελεοοοος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
 τοι ος ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
 νος

ἐκ γ.

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Πα Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Πα Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λ8 8 ι α
Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λ8 8 ι α
Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λ8 8 ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

u
q

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ λυ ι α

Οὐ ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»

ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα
θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν δο

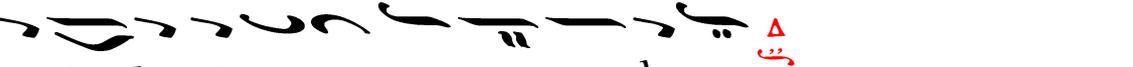
νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μνη
μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με
ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με
γα ε ε ε λε ος

Ἐτερον. Ὁ αὐτός.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Ὁ αὐτός.

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ πα ρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

 κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

 τω κο σμωτο με γα ε ε ε λε ος

Τοῦ Μηγαίου.

Ἦχος Γα ρ

Tυ ζαν ρα σα τον τυ πονεν ρ ρα νω θε ε α α σα
 με νος και ως ο Παυ λος την κλη σιν εκ εξ αν θρω
 πων δε ε ξα με νος ο εν βα σι λευ σιν α
 πο στο λος ο Κυ ρι ε βα σι λευ ρ σαν πο λιν τη χει
 ρι σα πα α ρε θε το ην πε ρι σω ζε δι α
 παν τος εν ει ρη η νη πρε σβει αις της Θε ο το κρ μο
 νε φι ι λαν θρω πε

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

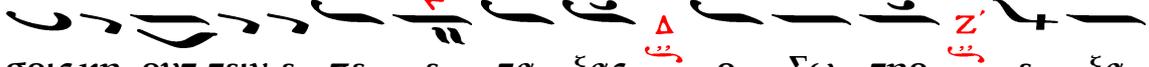
Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι θ

Tο χαι ρε ταις Μυ ρο φο ροις φθε γξα α με νος τον
 θρη νον της προ μη το ρος Ευ ασ κα τε πευ σας τη Α

 να στασει σε Χριστέ ο Θεός τοις Ἀποστόλοις δε τοις

 σοις κηρύττειν ἐπέετα ξασ ο Σωτηρ ἐξα

 νεστη τῆ μνη η η μα το ο ο ος

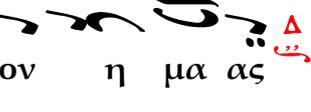
ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A

 α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

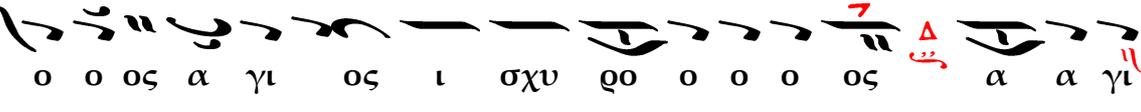

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A

 γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

 ον η μα ας

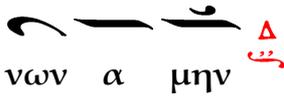
Δ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

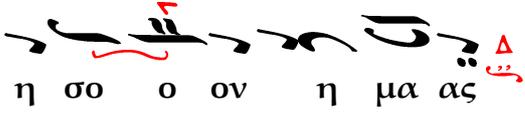

 τι

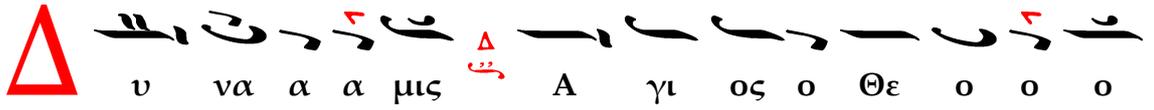
K

 αι νυν και αι και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

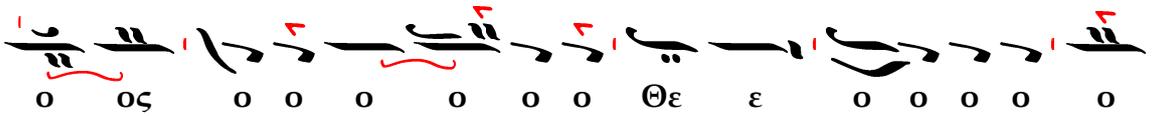
α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο
 ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος
A α α α α α γι ο ο ο ο ος α
 θα α α α α α α α α α α α α α α θα
 α να α α τος
E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α
 α α α α α α α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῶν Ἁγίων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ φάλτης.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κσ με ε νης τα ρη
μα τα αυτων

Χ Ο ι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξανθε ου ποι
η σιν δε χει ρων αυ τσ α να γγει λει το ο στε ρε
ω μα

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κσ με ε νης τα ρη
μα τα αυτων

Χ Ο υκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι
α κου ονται αι αι φω ναι αυτων

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κσ με ε νης τα ρη
μα τα αυ τω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

χρι ι σα α Α α αυ τον

A

 λλη λξ ξ ξ ι α Α λληη λξ ξ ξ

ξ ι ι ι ι α Α α α α λληη λξ ξ ξ

ξ ξ ι ι ι ι α

Στίχ. β'. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον μου

κα τι σχυ σει ει ει α α α αυ τον

A

 λλη λξ ξ ξ ι α Α λληη λξ ξ ξ

ξ ι ι ι ι α Α α α α λληη λξ ξ ξ ξ

ξ ξ ξ ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 1-9).

(Ζήτητε τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ὃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομῆν

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η η η Α μη η η η η

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ω ν

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω ω ν
 τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι ι ι
 α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν τε ε ε
 κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως Θε ε ε ο
 το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε εν

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Νη

Νη
 Ε ις πα α α α α α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε της οι οι οι

κου ου ου με ε ε ε ε νη ης τα α α ρη η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η τα ρη η η η η η η μα

α α α α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α τα ρη η μα τα α α α α

α α α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ων Α

λιε ε ε α λιε α λιε λιε α α λιε ε τα

λιε ε ε α λιε α λιε λιε α α λιε ε ε λιε α

α λιε ε λιε α α α λιε Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος π̣ᾠ Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι

 οισ εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νο

 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

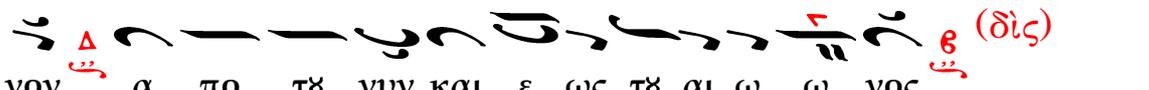

 λυ ι α α α

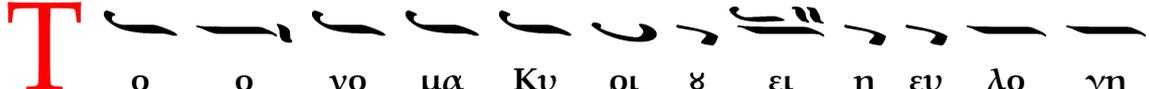
Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως
τϛ αι ω ω νο ο ος